

# Plaça Gran

Publicació  
Granollerina

Núm. 54 - II any

Dissabte, 19 de gener del 1980

Preu: 25 ptes.



L'augment del preu del petroli i dels seus derivats també ens afecta als granollerins. Un economista, un químic, un majorista i una mestressa de casa donen la seva opinió sobre aquest fet i les seves conseqüències.

pàgines centrals

pàgina 5

## ANÀLISI DE LA DÈCADA DELS 70

pàgines 4 i 5

## La pujada del petroli preocupa als granollerins

**Ultima hora Municipal**

**Els Socialistes  
recorren a l'insult  
personal i  
Convergència i Unió  
es retira del Ple**

# Quina mena de dia?

Avui ha entrat en vigència l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i ha estat un dia com qualsevol altre. La vida ha seguit igual i molta gent del carrer ni se n'ha enterat. El fet que hagi arribat així, sense soroll ni celebracions populars populars multitudinàries, ha estat bo o dolent?

És una pregunta que em faig ara, arribada la nit d'aquesta diada tan important i m'ha la contesa en silenci, en la solitud d'unes hores tranquil·les, amb un gest d'esperança.

Vam lluitar, vam sofrir, i molts van morir, esperant aquest esdeveniment.

Ara, en lloc de llançar-nos al carrer amb entusiasme, esperem l'efectivitat del procés que li vagi donant solidesa. És lògica aquesta posició?

El que podem dir és que és real i que té una explicació en el complex camí que hi ha portat. Però el que hi hem d'afegir de seguida, és que cal que aquesta posició no sigui passiva; al contrari, ha d'ésser una espera activa, treballada, intensa. Abans, no hi havia armes però hi havia voluntat; ara, tenim armes i convé refermar com mai la voluntat de la lluita.

Darrera les grans manifestacions espectaculars al carrer, hi ha hagut sempre un grup motor reduït; és el mateix que persisteix durant els llargs processos de transformació política, compensant la

gran massa mòbil que va fàcilment de l'entusiasme a la indiferència o al desencís.

Jo crec que, en el fons, el dia de l'entrada en vigor de l'Estatut ha estat el que calia que fos: un dia de treball. Un més, en la llarga tasca dels que s'ocupen de debò a estructurar i vertebrar la Catalunya política i social del futur. Serà gràcies al seu esforç comú que, un dia o altre, aquesta diada del 12 de gener de 1980 prendrà un relleu històric important. Catalunya camina per un terreny llaurat sobre rostoll, inhòspit encara; són molts els problemes a superar i ens hem d'avesar a saber-ho i a fer-ne cas; de la mateixa manera, no podem restar indiferents davant dels factors de canvi i transformació que néixen i depenen de nosaltres mateixos, i el potencial dels quals hem d'aprofitar al màxim.

La nau de l'Estatut comença a navegar fora port, anirà desplegant les seves veles i avançarà enduta per l'oratge que vingui de la tasca del Parlament de Catalunya. La constitució del Parlament està a la cantonada; la votarem dintre de molts pocs dies; la seva importància decisiva no ens pot passar per alt. No hi ha d'haver ni un català que deixi de votar; i, el que potser encara és més

important, s'ha de tenir clar que ni un vot es perdi inútilment.

L'experiència d'unes eleccions municipals, el seu resultat i les seves conseqüències, poden ajudar molt a centrar les idees, si de debò volem un Parlament català que faci operativa una Catalunya eficaç i fidel a la seva raó de ser històrica.

La crida a la responsabilitat, ara, és més greu que mai. Catalunya és una nacionalitat i com nacionalistes catalans hem de votar. No ens podem permetre frivolitats, ni aventures inútils.

El mapa polític està bastant clarificat i l'abstenció és una traïció a la nostra pàtria. Ningú no es pot quedar a casa.

Algú potser s'haurà llegit aquest article amb indiferència o amb un cert aire de cansament o escepticisme. Només voldria que després sentís una mica aquell rau-rau interior que no ens acaba de deixar tranquils, i que això el portés a plantejar-se seriosament la seva fidelitat a la terra. Si fos així, és segur que el seu vot seria realment útil.

Quina mena de dia, el d'avui! Cap manifestació externa. Però, com fermenta l'esperit de Catalunya?

Heus ací una pregunta que vull contestar-me ple d'esperança, encara.

Martí Sunyol i Genís



**NO IMPROVISE... ¡PLANIFIQUE!**  
La diversidad de sistemas y materiales con que contamos, nos permite resolver adecuadamente cualquier problema de planificación y control gráfico



**PLANNIGRAF**®  
sistemas

**UN COMPACTE COMERCIAL**

La Libreria i Papereria  
Tècnica de Granollers  
Anselm Clavé, 36 - Tl. 8700432  
Magatzem i Taller:  
València, 27 - Tl. 8702881



Fundada l'Any 1930

**ANYS I EXPERIÈNCIA CONVERTITS EN EFICÀCIA**



PONGASE A NIVEL EUROPEO.  
CON UNA CONTABILIDAD COMODA.  
MODERNA AGIL Y EFICAZ

**MATERIALES AL SERVICIO DE LA TECNICA CONTABLE MAS MODERNA**



Centre de Formació  
de Conductors  
**SCALEXTRIC**

**Vostè necessita el Carnet**

Benvingut  
al permís de conduir  
Aconseguiu-lo  
sense esforç i pagueu-lo  
sense problemes

**PREUS POPULARS**

Roger de Flor, 57 - Passeig Colon, 29

Telèfon 870 66 16

**GRANOLLERS**

## Ratilles breus

# Poble i Cultura

Encara tinc clavats a la memòria les declaracions d'un cap de govern que afirmava amb ignorància que la llengua catalana era impensable per emprar-la en llibres de física, química o similars, etc. La seva incultura en aquesta matèria es palesà escandalosament, perquè precisament hi ha molt de llibres sobre aquestes matèries escrites en la nostra llengua.

Ara hi ha dues notícies importants pel poble i la cultura: la proposta al premi Nobel de Foix i Espriu, que pot permetre fer conèixer al món l'existència d'una llengua, d'una cultura, d'un poble, una nació; i el Diccionari Etimològic de Joan Coromines, obra de tota una vida, car començà les primeres notes l'any 1922. Els sis volums d'aquesta obra monumental signifiquen la valua personal del personatge, però també la lluita per conservar la llengua, l'esforç titànic per defensar la nostra identitat. Avui que vivim enfonsats en un pessimisme estèril i absurd, fets com aquest ens recorden que som un poble, que vivim com a poble, que tenim una cultura important. Un poble que dóna aquesta mena de personatges com Espriu, Foix i Coromines —per referir-me exclusivament a l'actualitat cultural— és un gran poble, malgrat totes les deficiències. Som un poble que caminem. Un poble que vivim. Un poble que té els homes capaços de fer-lo culte.

Joan Barcon

## L'apotecari

|           |    |              |
|-----------|----|--------------|
| Dissabte  | 19 | Bellavista   |
| Diumenge  | 20 | Rahola       |
| Dilluns   | 21 | Torrents     |
| Dimarts   | 22 | Arimany      |
| Dimecres  | 23 | Bellavista   |
| Dijous    | 24 | Jonch - Pulg |
| Divendres | 25 | Montaña      |
| Dissabte  | 26 | Ochoa        |

## PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevosti

Col·laboren: Martí Sunyol i Genís - Josep Garrell - Josep M. Botey - Toni Cornellà - Joan Comas - Josep M. Duran M. Angels G. Vallès - Joan Portet - Ramon Munné i Coll - Montserrat Ponsa i Tarrés - J. Argullol - Esteve Sarroca - Claddellas II - Quico Sala i Carme Garrell  
Fotos Rafa Montaña

Administrador: Ricard Causa

Correspondència: Carrer Clavé, 48

Imprimelx: Gràfiques Garrell

# Vila oberta

## L'Hospital General

### i la seva crida econòmica

Segons informes fins a la data, l'Hospital General ha rebut 110.000 pessetes de la gent modesta que tingué la sort de participar en la repartició dels 6.400.000.000 de la «Grossa de Nadal».

Esperem en noves edicions informar de l'ajuda que anirà rebent el nostre primer centre benèfic-hospitalari de la ciutat.

## Audició de Sardanes

A la Plaça de la Porxada, demà diumenge, a les dotze del migdia, tindrà lloc una Audició de Sardanes, a càrrec de la Cobla Laietana, i que està organitzada per l'Agrupació Sardanista.

## Sessió teatral

El Grup de Teatre La Gàbia, de Vic, en un acte social de l'Associació Cultural, presentarà l'obra «Fi de partida» de Samuel Beckett, que fou premiada en la 1.ª Campanya de Teatre de «la Caixa».

Aquesta representació tindrà lloc, demà diumenge, dia 20, a la Casa de Cultura, a dos quarts de set de la tarda.

## Colloqui d'Anarquisme - Marxisme

Avui dissabte, dia 19, a dos quarts de set de la tarda, a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa, es celebrarà una xerrada-colloqui, amb el tema: Anarquisme - Marxisme, organitzada per la Confederació Nacional del Treball.



## Ajuntament de Granollers

### BANDO

D. RAFAEL BALLUS MOLINA, ALCALDE-PRESIDENTE A PROPUESTA DE LA CONCEJAL DELEGADA DE SANIDAD

### HAGO SABER:

Que de acuerdo con lo que establecen las disposiciones legales vigentes en materia de prestación sanitaria a las personas que, por carecer de medios económicos, se encuentran en condiciones de que por este Ayuntamiento se les preste la debida asistencia, se abre expediente público durante el plazo de 15 DIAS para que, previos los trámites oportunos, sean incluidas en el Padrón de Beneficencia Municipal de 1980.

Granollers, 8 de enero de 1980.

EL ALCALDE

## Accident mortal

El passat dilluns, dia 7, en un accident automobilístic, va morir el jove de 21 anys, Antoni Castells i Camp, qui anava acompanyat de quatre amics seus que del mortal accident en van sortir amb vida.

L'acte de l'enterrament tingué lloc el dia 8, al que van assistir-hi molts granollerins per a testimoniar la seva condolència a la família Castells i Camp, de la pèrdua del seu fill Antoni, nebot del nostre company de redacció Jaume Camp i Lloreda. Rebin el nostre més sentit condol.

## El Patronat de Subnormals necessita ajuda

El Patronat Comarcal de Pares de Nens Subnormals té en aquests moments en funcionament el Centre de Pedagogia Terapèutica Montserrat Montero on reben assistència 120 alumnes de la nostra ciutat i comarca, així com el Taller amb 50 adults.

Són de tots conegudes les dificultats econòmiques en que es mouen els Centres per a deficientes, degut a que les ajudes oficials són insuficients i a la modesta condició de la majoria de famílies afectades. En aquest moment el Patronat està passant per sèries dificultats econòmiques que, de no resoldre's, portaran a un fort dèficit a fi de Curs, impossible de cobrir amb els limitats ingressos amb que compta el Patronat.

En aquests dies en que la sort ha afavorit a molts conciutadans de la nostra Comarca, el Patronat vol fer una crida a aquells que puguin ajudar-nos a superar aquest difícil moment.

Els interessats en ajudarnos econòmicament poden fer entrega del seu donatiu a qualsevol Caixa o Banca a nom del PATRONAT COMARCAL DE PARES DE NENS SUBNORMALS, o bé directament al Centre, Telèfon 870 92 17.

## Defuncions

Del dia 1 al 12 de gener, a Granollers, han mort:

Josep Corrales i Granados, 81 anys, vidu Anna Hidalgo Lucena; Joan Farré i Bertrán, 81 anys; Teresa Bagés i Boqueras, 84 anys; Josefa Casas i Forns, 89 anys, vídua Francesc Pi i Bagués; Dolors Salvadó i Mariages, 80 anys, vídua Francesc Vicente i Matosas; Isabel Pelegrí i Font, 67 anys; Antoni Martínez i Pérez, 31 anys; Leonor Costa i Pujol, 68 anys; Enric Oliva i Roqué, 70 anys, vidu Agnès Meler; Faustino-Amadeo Castellano i Gordo, 70 anys; Antoni Castells i Camp, 21 anys; Dina Estévez i Borràs, 3 dies; Margarida Sancho i Rodríguez, 84 anys, i Julià Blanch i Font, 69 anys.

## Novè Premi de Teatre Ciutat de Granollers

Xavier Bru de Sala ha estat el guanyador de la novena edició del premi. L'obra guardonada s'intitula «ELS INTRUSOS». El veredicté fou donat a conèixer pel Jurat del Premi, divendres passat dia 11 de Gener d'enguany.

El jurat estava format per Xavier Fàbregues, Joan Anton Benach, Jaume Fuster, Frederic Roda i Gregori Resina, Secretari.

Una altra obra guanyadora que cal afegir al ja llarg «palmarès» de la convocatòria.

La personalitat del guardonat, un jove poeta, i el prestigi del Jurat que l'ha concedit ens fa està delerosos de llegir l'obra. I el que és més difícil veure-la representada.

Cal deixar ressenyat que enguany ha estat el primer que la cerimònia de concessió no ha estat feta dins de la celebració del Cicle de Teatre, una també ja vella tradició granollerina. No cal dir com fem vots per la definitiva celebració del Cicle de Teatre pendent de tantes, massa, eventualitats.

Mentrestant felicitem al guanyador del Premi.

# Dècada dels setanta

## Del sindicalisme de la resistència al pluralisme

Escriure en poques ratlles el que ha estat aquesta dècada passada en el món sindical, és una tasca difícil, sobretot per la importància històrica del canvi polític i sindical; del sindical vertical a les centrals de classe. De la militància clandestina a la vigent legalitat. Hem deixat aquells dies en què cada vaga era un pas cap a la revolució política, cap a l'enderrocament del sistema, per arribar a una gradual normalització de les relacions laborals.

A grans trets podem dividir la dècada del sindicalisme de classe amb l'ada en dues etapes, la del sindicalisme de resistència que aniria fins el 1976, i filiació massiva de CC.OO., U.G.T. i C.N.T.

Els anys 70 comencen a Granollers amb una classe treballadora poc combativa i desorganitzada, si bé és cert que la C.N.S. (aleshores al carrer Sant

Roc) coordinava tots els «jurados de empresa y las U.T.T.» darrera no hi havia res. El muntatge estava desprestigiats per si mateix. Els grups clandestins existents coincidien en la necessitat de boicotejar aquests òrgans verticalistes.

**L'H.O.A.C.:** En aquesta etapa les úniques organitzacions, fora la de la C.N.S., tolerades, són les d'un caràcter

marcadament cristià com l'HOAC, que d'una manera progressiva aniran formant «cuadros sindicales» que més tard s'integraran a la lluita antifeixista del moviment obrer.

L'any 1974 marca un trencament de la situació a la comarca, els grups clandestins, d'una manera unitària, decideixen participar en les eleccions sindicals malgrat que seguien essent òrgans del verticalisme. Aquesta crida a la participació dins la C.N.S., per a transformar-la, troba ressò dins un ampli sector de la classe obrera. Els enllaços sindicals participen en les reduïts marges que donava la C.N.S., en l'elaboració dels convenis utilitzant l'edifici del carrer Sant Roc i tota la xarxa burocràtica. Tot aquest moviment desembocarà en la vaga pel conveni del metall l'any 1975 A la parròquia de Granollers es celebren dues assemblees massives. La guàrdia civil practicarà detencions.

Per aquestes dates, la crisi econòmica provoca els primers expedients de crisi, com fou el cas de PHIER, contestat pels treballadors.

La unitat sindical, fins aleshores característica principal del moviment obrer a la comarca, comença a trencar-se: la tendència autogestionària de CC.OO. passa a militar dins la Unió Sindical Obrera.

Les dues centrals clandestines segueixen treballant dins la C.N.S. Al ma-

## Caldria que l'Urbanisme fos racional i creador

Parlar dels setanta, parlar de crisi, de realitzacions improvitzades, analitzar la dècada passada des d'ahir, és per a mi totalment impossible perquè aquest pretèrit tan immediat és com parlar d'un avui o un demà massa pròxims, i per tant poc estudiats. Així doncs és realment interessant posar la mirada als propers anys, a les properes dècades, contemplar ja el segle XXI.

Mirar endavant m'interessa pel que d'estudi, programació, planificació i actuació hom pot trobar-hi. M'interessa perquè representa un món que serà tal com el fem o ens el facin... tot depèn. M'interessa per les possibilitats que hi ha i perquè tot és i serà nou dins un nou context i una nova visió. M'interessa per no parlar ja de la crisi actual del nostre urbanisme i sobretot perquè parlar d'avui o de demà passat és ja història.

Cal vèncer el que de negatiu va tenir el «Decret de nova planta» en el segle XVIII o el que va representar el procés de desamortització dels béns Eclesiàstics» del segle XIX, i la manca de planificació, ordenació i control que han caracteritzat la 2.<sup>a</sup> meitat del segle XX amb tot el que comporta de caos i especulació en tots sentits.

## És difícil de fer un balanç

Si ens concretem a la nostra ciutat, no podem fer un balanç perquè seria llarg i penós enumerar que hem perdut un parc, locals públics i privats, hem guanyat altres cases, un centre cívic, un museu, un altre parc... etc., i sobretot, jo crec que hem perdut oportunitats de fer i actuar i és per això que per evitar que els boscos es converteixin en esplanades, els camps en naus industrials, els carrers en estrets passadissos, no podem perdre el temps en coses de detall quan hi ha un Pla General d'Ordenació, urgent a realitzar i que per portar-lo a terme necessita prèviament d'un catàleg especialitzat que protegeixi el que de patrimoni cultural, artístic i humà encara ens queda, no fent actuacions puntuals de poc interès que al cap i a la fi sols fomenten una arquitectura i un urbanisme mediocres, i amb una ampla visió de futur i progrés, ordenar la nostra ciutat i comarca d'una forma racional i ben estudiada, donant-nos una nova forma de viure, treballar, i divertir-nos d'una manera més humana, fomentant tots els sectors de la convivència, i potenciant els fets singulars, no per contraposar-los amb altres fets urbans, culturals, industrials i polítics, sinó enriquint-los. Evidentment, no faig referència a un GRAN PLA per una Gran Ciutat, sinó a una visió continguda, a llarg termini, i portada a la pràctica a curt i mig terminis dins d'aquesta dècada que m'aventuro a denominar de treball coordinat; una col·laboració no sols tècnica sinó ciutadana en tots els seus estaments.

Josep M.<sup>a</sup> Botey

## ASVAT Granollers i comarca

Pel dijous 21 de febrer, del corrent any 1980, a les quatre de la tarda, es convoca, en el local social l'Assemblea General Ordinària corresponent al present any.

El President, El Secretari,  
Francesc Escarmís Josep Gaig

teix temps impulsen cursos de formació sindical, organitzats per l'Associació d'Amics de les Nacions Unides i per l'O.I.T.

El nou edifici de la C.N.S., situat davant el Parc, porta construït i acabat un grapat de dies sense que s'obrin les portes. s'inicia una setmana de lluita per tal d'aconseguir la seva posta en funcionament, després de diverses manifestacions es trasllada el sindicat del carrer Sant Roc al carrer Girona. Aquest edifici serà ocupat per les centrals sindicals (CC.OO., U.G.T., C.N.T., U.S.O, C.S.U.T.), l'any 1978 que van ser desallotjats a les 48 hores per la guàrdia civil, aquest objectiu encara no ha estat assolit malgrat les diverses ocupacions.

**1 de maig:** El primer de maig comença a ésser commemorat a partir de l'any 1976, amb una concentració al pavelló metàl·lic, que és autoritzat pel cap de les forces d'ordre, acabat l'acte s'inicia una manifestació, dissolta per la força. L'any següent és autoritzada la manifestació, igual passarà els anys posteriors.

Per últim, recordar algunes de les lluites més importants de les empreses locals. Sherlimp, Laboratorios Llenas, Ric-Lifasa, Bimbo, Permesa amb més de 40 dies de vaga per un conveni just. Bendibèrica, empresa punta a la comarca a l'hora de lluitar pel conveni. Botey, l'amarga experiència d'anar a dinar i no obrir més les portes. Viadós dos mesos d'autogestió i una estafa col·lectiva. Roca-Umbert, fou potser una de les més sentides, per l'antiguitat a Granollers, per uns treballadors que es tancaven els dies de Nadal i perquè en tot moment van fer sortir el problema al carrer, combinant la pressió sindical amb la negociació.

D'una forma deliberada no he tocat la crisi econòmica i les seves repercussions, el tema no és senzill: empresaris que volen tancar perquè no tenen recursos i d'altres que sí en tenen però intenten especular, són algunes constants amb què els comitès d'empresa es troben a diari. Crec que el tema mereix un article per si sol.

Per últim, constatar la tasca sindical de les Centrals de classe d'organització interna de tots els serveis, de resposta a les agressions d'un govern anti-obrer, i tot això en ple període de creixement, de les tombes a centenar de milers d'afiliats.

Molt s'ha avançat en deu anys, però encara hi ha drets polítics i sindicals per conquerir, perquè mentre hi hagi classes socials, la lluita sindical continuarà.

**Toni Cornellas**

## Ultima hora Municipal

# Els Socialistes recorren a l'insult personal i Convergència i Unió es retira del Ple

La setmana vinent, si a Déu plau, publicarem la crònica de la sessió del Ple de l'Ajuntament del passat dia 17.

La sessió es desenvolupà amb molta normalitat fins al capítol de prec i preguntes.

En els punts de l'Ordre del dia, Convergència i Unió demanà que les actes es redactessin en català i l'Alcalde s'excusà dient que els funcionaris no el sabien. Convergència i Unió, i també U.C.D., votà en contra de la proposta, aprovada per majoria, de no reconèixer a l'Empresa Secri S.A. un increment de preus derivat de l'augment de salaris; i discutí i acceptà la proposta d'ampliació i creació de biblioteques.

El P.S.U.C. votà en contra de la proposta de contractació per a la redacció del Pla General d'Ordenació, que C. i U. recolzà, després que els Socialistes admeteren una esmena, i també acceptà els projectes d'urbanització dels carrers Portalet i Sant Cristòfor, després d'uns suggeriments que foren igualment acceptats. Finalment, C. i U. votà en contra de la composició del Consell Local d'Ensenyament.

A Precs i Preguntes, Convergència i Unió protestà per l'incompliment de diversos acords sobre millores als carrers i gestions per tal de resoldre la situació sanitària, i foren explicades pels Socialistes les gestions realitzades.

I, finalment, com a últim prec, el Tinent d'Alcalde senyor Cornellas acusà al regidor senyor Canal de gestionar, com a advocat, la reclamació de Secri, i es negà a retirar l'acusació, i a excusar-se, com li demanà el senyor Canal. Es produïren uns moments de tensió, amb algunes interrupcions, que motivaren que el regidor comunista senyor Argos invoqués la llibertat d'expressió (es veu que també hi deu entrar la llibertat d'insult) i en contestar afirmativament, el senyor Batlle, a la pregunta de si tenia previ coneixement del prec, els regidors de Convergència i Unió es retiraren del Ple.



## FILATÈLIA JOSEP M.<sup>a</sup> ROSELL

- ✿ Segells per a col·leccions
- ✿ Servel de novetats mundials
- ✿ Assessorament filatèlic
- ✿ Especialitats
- ✿ Material filatèlic

**A. Clavé, 17, 2.<sup>on</sup> GRANOLLERS Telèf. 870 48 05**

Horari: Matí de 10 a 2 - Tarda de 5 a 8 (Dilluns tancat)

# Com repercuteix a l'economia de

## Joan Comas, economista: Més parats a Granollers

Una vegada més l'augment decretat per l'OPEP serà el detonant que dispararà els preus de la nostra pobra economia. L'augment de l'energia té uns efectes multiplicadors que no són pas del tot previsibles, pel moment es calcula que els preus al 1980 puaran sobre el 15 %, més o menys com el 1979, el creixement del producte Nacional Brut sobre 1979 serà a 1980, segons uns de l'1 % i segons uns altres un 2 %, els salaris, amb molta sort, pujaran entre un 13 i un 16% i el que és pitjor, els aturats continuaran augmentant, passaran d'ésser 1.250.000 a ésser 1.564.300, segons el Ministeri d'Economia.

Evidentment, Granollers i el Vallès Oriental, es veuran afectats per tota aquesta situació, inevitablement tindrem més parats: molts dels nous seran de joves que no es podran incorporar a la vida laboral.

*Desconfiança en el Govern.* — Els preus s'han augmentat per tothom, a tots els països, però les repercussions no són pas les mateixes, mireu: la mitjana d'aturats per a 1980 als països de l'OCDE serà d'un 6,1 % (nosaltres 11 %), el % mitjà d'inflació en els mateixos països el 9,25 % (nosaltres el 15 %). Evidentment continuem sent diferents.



Aquest augment que pot ser tant realista com es vulgui, servirà per a augmentar la falta de confiança en el Govern. Ens diuen que s'ha repercutit només el cost de la primera matèria, però és que abans aquesta primera matèria valia 16 ptes. litre i en el cas de la gasolina l'augment és de 8 ptes., és a dir un 50 %, quan l'augment mig de la primera matèria serà d'un 30 % i això perquè encara es té sense contractar la meitat del petroli necessari per a 1980. I malgrat les existències que hi havien en el moment de la puja i que havíem de cobrir entre 60 i 90 dies.

Jo crec que aquesta falta de confiança és més greu que l'augment de preus en

La nostra intenció en oferir-vos aquesta informació és de proporcionar-vos una perspectiva de la repercussió que ha tingut, i tindrà, la pujada dels preus de l'energia a l'economia de casa nostra, i per tant, de la formació prop d'un economista, d'un treballador a casa. És evident que el problema és gairebé insuperable de retornar a l'Edat de Pedra no només perquè que hom no pot fer brollar l'«or negre» de Moises, malgrat ser el polític, del

si mateixa. En una economia de mercat com la nostra hom ha de tenir confiança amb els que ens governen, és un condicionament per poder fer alguna cosa, per invertir i aquest és l'únic camí per sortir d'una crisi. L'atur no és una causa, és un efecte, l'única manera de reduir-lo és aconseguir que l'empresari tingui confiança, cregui en el Govern per la seva coherència i serietat i inverteixi, única forma de crear llocs de treball, disminuir per tant l'atur i de sortir de la crisi.

Es podria trobar altres solucions, el que passa és que hauríem de canviar de sistema econòmic, i això vulguem o no, ara per ara és francament molt difícil, quasi impossible, per tant ja que el país disposa d'empresaris, crec que el Govern hauria de fer alguna cosa per a poder-los aprofitar.

Joan Comas

## Josep M.<sup>a</sup> Duran: Caldrà un canvi d'estil de vida

L'augment de preus del petroli afecta la Indústria Química per dues vessants, ja que, per un costat, és consumidora d'energia, i, per l'altre, el petroli és la seva principal matèria prima.

Com en tots els altres camps industrials, poden realitzar-se plans d'estalvi energètic que disminueixin la gran influència que té aquest apartat en alguns processos productius.

L'ús del petroli, com a matèria prima, està plenament justificat, ja que el petroli és una barreja complexa de productes químics, molts d'ells aprofitables, que se separen i es transformen. És a dir, si no hi hagués petroli, per tal de produir els mateixos productes actuals, a partir, per

exemple, del carbó i l'aigua, haurien de consumir-se quantitats molt més elevades d'energia. És, per tant, energèticament, adequat utilitzar el petroli com a matèria prima.

La doble repercussió de l'augment de preu del petroli sobre els productes petroquímics es produirà en poques setmanes, i passades aquestes quedaran afectats productes que van des de les fibres sintètiques als productes cosmètics, de la metallúrgia als productes de rentament i neteja, de les pintures als productes farmacèutics, dels plàstics a la sacarina, etc. Aquests augments dependran, en gran mesura, del percentatge de derivats del petroli que intervenen en la seva

composició i de les necessitats energètiques per a la fabricació dels esmentats productes.

Es parla que l'augment del preu del petroli, —per a molta gent la gasolina—, produirà un canvi en l'estil de vida en fer, cada vegada, més car el transport individual i potenciar d'aquesta manera els transports públics, la qual cosa suposarà molts desavantatges i també algun avantatge (disminució de la pol·lució atmosfèrica). Amb tot i això, potser l'aspecte més preocupant sigui que s'encariran, més i més, una gran varietat d'articles que —en gran mesura— s'han fet necessaris, com són: plàstics, tèxtils sintètics, productes cosmètics i de rentar, productes farmacèutics, etc., els quals en gran mesura configuren l'estil de vida del món modern.

Josep M.<sup>a</sup> Duran

# La pujada del petroli als granollerins

est reportatge, és per a resaltar la re-  
el preu del petroli i els seus derivats, en  
la vida dels granollerins. Hem recabat in-  
ic, d'un majorista i d'una mestressa de  
les solucions imprevisibles. La perspec-  
en la ment de ningú, però també és cert,  
e qualsevol pedra, a l'estil que ho feu  
que sigui, i tenir totes les bases a la mà.



## M.ª Angels G. Vallès, mestressa Ja no juguem a nines

El Sr. Suárez deu pensar que les mes-  
tresses de casa espanyoles seguim ju-  
gant a les casetes i que, amb imaginació  
podem solucionar els problemes econò-  
mics, accentuats des de les 0 hores del  
passat dia 9.

Doncs no, senyor Suárez, les mestres-  
ses de casa no podem seguir jugant, ja  
que aquestes nines d'abans s'han con-  
vertit en nens de veritat, que, per des-  
gràcia nostra, tenen estómac i necessi-  
ten alimentar-se i a més, què prosaics!,  
necessiten proteïnes, vitamines, mine-  
rals i greixos. Així mateix les cèl·lules  
amb què estan formats els seus cossos,  
són sensibles al fred i requereixen roba  
i calefacció per a combatre'l. Els ali-  
ments han de ser cuinats i no són aque-  
lles cuinetes a les quals la nostra imagi-  
nació feia funcionar; ara necessiten gas  
o electricitat per a complir la seva fun-  
ció. Si fa bastants anys, en el Maig fran-  
cès, els joves estudiants demanaven la  
imaginació al poder, el president del go-  
vern i els seus superministres econò-  
mics (?), deuen pensar que la imaginació  
al cistell de la compra, encara que de  
res no serveixi aquest desig, ja que al  
mateix dia de l'apujada de la benzina, la  
llet —aliment primordial, segons l'O.M.S.  
(Organització Mundial per a la Salut)—  
ha pujat de 2 a 5 pessetes el litre en un  
90 % dels comerços de Granollers, i en  
aquests pròxims dies, segons ens en-  
senya tristament l'experiència, pujaran  
tots els articles, i sobretot els de prime-  
ra necessitat, fins a un 20 %.

Què fem Sr. Suárez? Què fem Srs. par-  
lamentaris? Què farem quan arriba el fi  
de mes i no arriba el salari? Som moltes  
les famílies que, inclús abans d'aquest  
desafortunat dia 9, arribàvem difícilment  
a aquest dia 30 que cada vegada sembla  
més lluny.

A pesar que el Sr. Abril Martorell i el  
Sr. Bustelo, desfent-se en explicacions,  
ens digueren que la factura dels crús la  
pagarem tots per igual, deu oblidar els  
ministres, secretaris, subsecretaris, di-  
rectors generals i adjunts i en general  
tot l'alt personal dels ministeris, ens  
Preautonòmics, Ajuntaments, etc., que

disposen de cotxe oficial i per tant de  
benzina gratis i un escàs control d'unes  
despeses, i això, Srs. Bustelo i Abril  
Martorell, ho paguem nosaltres, no tots,  
els que no podem deduir res més dels  
nostres impostos, els que paguem cada  
vegada més la Seguretat Social —per-  
què, per exemple, a Granollers i al seu  
ambulatori, hi porti, l'únic ascensor exis-  
tent, més de dos mesos sense funcionar,  
possiblement per a estalviar energia—.  
Tots nosaltres paguem més que vostès  
i cobrem bastant menys. Potser si els  
senyors parlamentaris cobressin menys  
i s'haguessin de pagar els desplaça-  
ments, recordarien uns altres temps.  
Temps no molt llunyans plètòrics d'esper-  
rança, sobretot per a les mares que es-  
peràvem que quan la democràcia arribés

la vida dels nostres fills seria molt dife-  
rent.

I els hem de dir que no, Srs. Diputats  
i Srs. Senadors, que cada vegada tot  
està més car, que hi ha més intermedia-  
ris, que ens estafen, o millor, ens atra-  
quen cada dia que anem al mercat. Un  
dels primers ministres d'educació de la  
democràcia, ens va dir que per a l'any  
80 tots els espanyols en edat escolar  
disposarien d'una plaça gratuïta al seu  
col·legi. I ni col·legis ni places. És clar que  
no va arribar a especificar de quin segle.

Sr. Suárez i Srs. parlamentaris, ens  
estan donant una democràcia híbrida,  
que, com la merda del gall dindi, no té  
sabor ni fa pudor, i ens estan donant una  
contestació (anhelada com el primer fill),  
que no ens convenç, ja que fins que no  
es facin realitat els articles de la Con-  
stitució 14 i 27 que ens parla de la igual-  
tat de tots els espanyols i dels nostres  
drets a l'educació bàsica i gratuïta, fins  
que els meus fills i tots els fills dels tre-  
balladors espanyols, no tinguin assegu-  
rada l'alimentació, la sanitat i l'educació,  
igual que els seus fills i els fills dels  
alts magistrats del país, no ens conven-  
ceran. Haurien de posar, entretant, en  
suspens els citats articles constitu-  
cionals puix que ja se sap que quan no s'u-  
tilitzen, les coses perden el seu sentit.

Per últim, i davant de les seves mesu-  
res, voldria demanar un favor al Sr. Suá-  
rez i és que en algun dels seus Consells  
de Ministres, en el qual no tinguin res  
transcendental a tractar, i això no serà  
molt difícil, ens poguessin donar, encara  
que fos per decret- llei, una recepta per  
a cuinar, per exemple, els geranis que  
créixen a quasi totes les finestres i bal-  
cons d'aquest noble i sofert país. Pot  
ser-nos molt necessària. Gràcies.

M.ª Angels G. Vallès

## Joan Portet: No hi ha planificació de preus

No hem volgut acabar aquesta infor-  
mació, sense demanar què pensa un co-  
merciant ubicat a casa nostra, per sego-  
na generació. Es tracta de Joan Por-  
tet, majorista i detallista alhora, al qual  
hem volgut també fer opinar, respecte  
al problema que tant ens preocupa. Li

hem demanat què representa per a ell  
i els seus productes aquesta pujada, així  
com també com veia el problema de l'e-  
norme quantitat d'intermediaris, sobre la  
seguretat del valor de la pesseta, l'ab-  
sentisme laboral i per acabar quina jor-  
nada laboral és la seva. Vet aquí les se-  
ves respostes.

Segons Portet, no existeix a casa nos-  
tra cap planificació de preus, i aquesta  
és la causa per la qual hom trobi, arreu,  
tantes diferències. Els percentatges so-  
bre els preus de cost, tenen una fluctua-  
ció, i hom pot variar-los com li convi-  
ngui. Puc dir que hi ha hagut grans empre-  
ses financeres, que han comprat en mo-  
ments donats vagons de mercaderies,  
que ells han pagat a llarg termini a preus



continua a la pàgina següent

# La vista és la que treballa

Un amic nostre, mecànic de professió, ens ha demanat quina és la paraula catalana que tradueix la castellana *eje*, mot que molts catalans usen correntment en el llenguatge parlat.

Amb molt de gust contestem la consulta.

La forma moderna adoptada pels escriptors catalans és *eix*. A València i a la comarca de Tortosa és viu el mot *aix*, del llatí *axis*.

Creiem que *eix* és la forma més pròpia de la llengua literària, sobretot per a expressar el concepte científic de línia recta al volt de la qual gira un element geomètric, o que parteix per meitat alguna superfície, o serveix d'element central de referència d'altres elements, com en els *eixos* de coordenades, per a fixar-ne la posició, fer mesuraments, etc.

Per a expressar conceptes tècnics, podem usar els següents mots:

*arbre*, quan vulguem dir la peça de fusta o metall que passa pel centre d'un cos giratori i li fa de suport;

*embarrat*, quan ens referim a un d'aquests arbres, llargs, que serveixen per a la transmissió de la força mecànica;

*fusell*, quan es tracta de la barra de ferro o de fusta, posada perpendicularment a la línia de tracció d'un carruatge, que pels extrems es fica dins el botó de les rodes;

i *pern* o *piu*, quan parlem de la peça de ferro que uneix les peces de les frontisses de portes i finestres i les fa girar.

Com pot comprovar el nostre bon amic, disposem de moltes paraules. Ara el que cal és saber-les usar.

Així mateix, com que aquest amic nostre tracta amb automòbils, ens permetem, avui, de recordar-li una mica de vocabulari molt freqüent dins la seva tasca i que gairebé sempre s'usa indegudament.

Així, en lloc de *freno*, direm *fre*;

en lloc de *amortiguador*, *esmorteïdor*;

en lloc de *embrague*, *embragatge*;

en lloc de *faros*, *fanals*;

en lloc de *limpiaparabrisas*, *neteja-parabrises*;

en lloc de *guantera*, *caixeta dels guants*; i

en lloc de *amperímetro*, *amperòmetre*.

## «els granollerins exigeixen primeres qualitats. D'ací ve que els preus siguin elevats»

continuació de la pàgina anterior

irrisoris (molt barats, perquè s'han aprofitat d'algú que tenia problemes), i ells han pogut oferir, a baix preu també, però al comptat. Aquesta, com pots comprendre, és una competència deslleial.

### Protegir productes bàsics

Caldria una planificació a nivell nacional, per a no estar sotmesos a manipulacions, és a dir, protegint uns productes bàsics, no deixant-los moure els preus, donat que d'aquesta manera, protegiríem també la pagesia. Cal tenir en compte que la majoria de mestresses de casa i consumidors, no compten ni comparen preus; es deixen portar per les campanyes de publicitat i segueixen fent el que han fet fins ara, que la majoria tenia diners, comprar de caprici.

Nosaltres mitjançant el transport, podem adquirir mercaderies de llocs que són més barates, i oferir-les a bon preu. Malgrat la puja, per als nostres productes, no serà massa greu el problema.

### Mercat Comú

Ens apropem al Mercat Comú, i això sí que ens proporcionarà millors gèneres i amb millor garantia de qualitat; sembla

per tant, que els preus s'haurien d'estabilitzar. Pensa que l'oferta és encara molt superior a la demanda. Si tornem a devaluar, llavors sí que... pega. Caldrà més que mai, vigilar la producció i la qualitat. El govern ha tingut interès en apujar la benzina, no en racionar-la, donat que l'entrada d'impostos és així molt superior.

Pel que fa a horaris, t'he de dir que mai no he mirat el rellotge ni la tasca a fer. He estat, i abans que jo el meu pare, qui ha obert al matí i tancat a la nit.

Perquè amics, Catalunya malgrat que a molts no els agradi és això: uns conjunts d'homes i dones, de petites empreses familiars que amb el seu treball, de sol a sol la majoria de vegades, en el camp que pertoqui, hem aconseguit fer un poble ric, amb l'esforç de tots, artesans, obrers, petits industrials, per als quals l'única fita, ha estat la de pujar llurs famílies amb una mica més de seguretat de la que tingueren llurs passades generacions. La satisfacció de la feina ben feta, és quelcom que *ningú* no ens podrà prendre, els alts i baixos de l'economia ens fan trontollar, però no ens podran vèncer.

Montserrat Ponsa i Tarrés

I ara, remarcuem, com de costum, algunes errades observades en números anteriors.

*De rodes a pilats*. Efectivament, generalment es diu així, però la frase correcta és *d'Herodes a Pilats*, tot recordant les anades i vingudes de Jesús el dia de la seva Passió i Mort, d'un jerarca a l'altre.

*Centollo*. = Aquest excellent crustaci té per nom, en català, el de *cranca*. També es pot dir *cabra* o bé *cabrot*.

*Grassa*. = Tant si ens referim a substància untuosa com a lubricant, cal dir *greix*. *Grassa* només és admissible com adjectiu. Ex.: *una collita grassa*.

*Insertada*. = No existeix el verb *inser-*

*tar* en català, sinó *inserir*. Per tant, calia posar, *inserida*.

*Vaig donar-me compte*. = Heus ací una frase que usem a tort i a dret. I *donar-se compte* no és una expressió correcta. Cal usar el verb *adonar-se*. Així, cal que diguem *vaig adonar-me*.

*Carga*. = Quan vulguem dir acció de carregar, usarem *càrrega* o bé *carregament*; quan vulguem expressar *pes* o *feix* (com en el cas que ens ocupa), direm *càrrega* o *càrrec*. També hem de dir que el mot *càrrega* pot significar *taxa*, *impost*, així com *escamesa* o *atac*.

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.



**LLUIS GARRIGA, S.A.**  
Arrelats a Granollers des de sempre.  
també construim Catalunya  
fabricant aparells elèctrics





# Poti - Poti i Cia.

Els gats i gossos de Nova York estan bojós. Una plaga de malalties nervioses ha envaït la fauna domèstica novayorkina. Serà la incomunicació amb els veïns, la pressió de la cultura ciutadana, serà la falta d'alimentació equilibrada? Aneu a saber. La notícia fou distribuïda per una agència internacional de notícies aquesta setmana passada.

«Donem satisfacció, doncs, als nostres apetits amb tota tranquil·litat, puix que estem fets per fer-ho i gràcies a això anem vivint. Anem en compte, però, no ens excedim, perquè els efectes, en aquest cas, són contraproductius. I ací, al costat de Marx i de Spinoza, cal que hi situem el mestre Epicur».

«Jo crec que els socialistes res no tenim a objectar a aquestes proposicions i hem de votar-les a favor, a mà aixecada i per unanimitat. I després matisar una mica i dir a mítings i curssets de formació, amb el somriure als llavis, que allò que nosaltres perseguim és la transformació de la societat capitalista en una societat socialista... i epicúria. Potser aconseguiríem així, a més a més, que s'exemplés el contingent de votants socialistes».

(F. Lorda en Carta Oberta als Socialistes L'HORA, ANY II, N.º 43)

Un fet, uns dels més importants de la setmana. La signatura de l'acord marc entre UGT i la CEOE. No s'hi han adherit CC.OO. ni CNT. S'hi han adherit el Govern, el PSOE, la USO i d'altres organitzacions més anònimes. Per culturalitzar una mica el fet caldrà llegir una vella pàgina d'Ortega i Gasset, LA TEORIA DEL MARCO. Malgrat la inequívoca sentor de resclosit ens pot

aclearir alguna cosa. Per descomptat, que això del «marco» no té res a veure amb la cobdiciada moneda alemanya ni amb el protagonista d'aquella llagrimosa sèrie de RTVE.

Els USA és per alguns, la meca de la corrupció, depravació i degradació del sistema. Pel que es veu, però, i malgrat aquest clar - obscur, pels polítics d'aquest país els USA tenen encara una indiscutible atracció. Com es poden llegir sinó les següents notícies?

El Sr. Suárez fa un viatge d'un dia al USA i ha pretès tenir un dinar de Treball amb Jimmy Carter.

Diputats del PSOE visitaran pròximament els Estats Units.

Diputats USA visiten Catalunya. Concretament s'entrevisten amb els socialistes, amb els convergents i naturalment visiten el Sr. Tarradellas, hi ha recepcions oficial.

Els USA són doncs un lloc de peregrinacions polítiques. I just abans de les eleccions tothom vol benediccions o relíquies encara que siguin d'amagat. Una qüestió de fetitxisme. N'hi ha d'altres.

La notícia de la puja de combustibles derivats del petroli ens ha gelat el roset de satisfacció de les festes nadal lenques.

Com que segons en Jomeini tot és a l'Alcorà. Tot això és un problema religiós. De segur que ha estat fet per fer la punyeta als cristians i no poder tenir les festes en pau.

Ha arribat el temps dels balanços. Aneu a les botigues especialitzades de

manipulats de paper. S'estan exhaurint els fulls de paper blanc pautat per aquests usos. Com a tot arreu hi hauran balanços liquidats amb pèrdues i d'altres liquidats amb guanys. Ara d'acord amb el lema: Plusvàlua de plusvàlues, tot és plusvàlua, hi haurà qui no fa balanç i no obstant cobrarà els guanys d'una altra forma. Pels «capitalistes» tot es mesura segons el lucre obtingut. Pels «altres» tot es mesura segons el resultat obtingut. Aplicant la frase: «tot el que es paga amb diners és barat» caldrà tenir en compte que el realment car és el que no es paga amb diners.

Ara ve a to una notícia important. El dia 14 de gener d'enguany a dos quarts de dues de la tarda i per mitjà del Sr. Batlle de la Ciutat, fou lliurat a les entitats responsables el xec amb els 6.400.000.000 de pessetes de la grossa de Nadal. Fou lliurat íntegrament sense descomptes. Llàstima. Un petit descompte en concepte de comissió per al Municipi no hauria estat gens malament, quasi be n'hi s'hi hauria notat. Segurament que tots els Administradors, que són multitud haurien dormit més tranquils. D'ençà del 22 de desembre fins el 14 de gener han passat vint-i-dos dies. I els interessos per qui són?

Si hem de fer cas dels diaris, la campanya electoral pel Parlament de Catalunya ja ha començat. Paraules. Paraules...! Per passar el temps i suportar el xàfec caldrà acompanyar-se de lectures pietoses i edificants. Aviat serem a la Quaresma.

Caldrà llegir, a part del Kempis, la història de Crisant Baptista Mestres. (Cfr. Salvador Espriu-Narracions Edicions 62, pàgina 20 i següents. Barcelona 1965)

J. Argullol



## CODINACH

Plaça de la Porxada, 8

Plaça de les Olles, 1

Tel. 870 29 44 - GRANOLLERS

## Assegurances



## antoni ARENAS

### pintura publicitària

Especialitat amb retolament de cotxes i valles

Taller: Carrer Corró, 215 - Telèfon 870 16 61 - GRANOLLERS

## GLOSES

# La predicció del temps

Sembla que des que la humanitat donà a conèixer la seva presència en la història del nostre planeta, una de les seves més preclares ambicions ha estat la predicció del temps. Si demà plourà o bé si, a l'inrevés, demà lliurà un gai solet és un problema que, a hores d'ara, ens el dóna resol la televisió cada vespre, amb l'emissió del comunicat meteorològic. Lògic.

Diuen que actualment, i gràcies al progrés espectacular de la tècnica, és més fàcil d'encertar-la. Els meteoròlegs compten amb una més gran munió de dades i això els permet d'arriscar una conjectura bastant creïble. Sobretot, des que els nombrosos satèlits que volten entorn de la terra, poden formir-los la informació verídica de tot el que passa a l'estratosfera. La direcció dels vents que hi bufen i les temperatures que regnen en un cert indret d'aquella zona, tan allunyada de nosaltres, són estudiats escrupolosament abans de decidir el pronòstic del temps que haurem d'experimentar en el nostre país, l'endemà o l'endemà passat del seu anunci a la televisió.

Fugim, doncs, del «sí l'encerto, l'endevino» dels temps passats. La premonició té ara una certa garantia, recolzada per la col·laboració d'una tècnica mai prou lloada. I així, si ens ha predit un dia plujós, ja sabem que l'endemà no podem sortir de casa sense el paraigua protector.

Què direm al vespre si no hem hagut d'obrir-lo en tot el sant dia? Doncs no direm res; perquè quan conectarem altre cop la tele, bé prou que ens farà saber com va aparèixer, de trasantó, un anticicló ben entenimentat que va arrossegar la nuvolada més enllà de les illes balears.

En aquest cas, dóna bo de sentir, acabada la jornada, un home del camp que, tot divertit, clava una ullada al nostre paraigua eixut i ens dedica un comentari desvetllador de la nostra fe en la seva infalible experiència; una experiència adquirida a través de moltes generacions, a sol i serena, sense cap tècnica saberuda: «Mireu que preveure pluja abundosa quan la boira observada feia, per desgràcia, un posat tan mansoi!...».

XIXU

## Cuina

### Albergínies farcides

L'albergínia és herbàcea filla de les Índies, que porta un nom persa, que a més de servir per a múltiples preparacions, sia sola, o bé acompanyada d'altres, és altament decorativa. La planta és anual i es cultiva generalment en els horts pels seus fruits carnosos, comestibles, de color morat. Les principals varietats d'albergínia són: les ratllades, les nanes, la llarga, la negra de Pekín, la gegant de Nova York, etc. L'albergínia, domina en moltes preparacions, escalibades, samfaines, etc., i casa bé amb el tomàquet. No cal dir que fregides són excel·lents, passades per una pasta per fregir (pasta de fregir, indicada en el núm. 21 de Plaça Gran del mes de març del 79). Cal tenir en compte, abans de fregir-les, de tenir-les una estona amb aigua i sal, a fi de treure'ls una mica la picantor. Avui, us recomano les farcides, que malgrat les moltes maneres de preparar-les, a mi són les que més m'agraden.

Demaneu, en comprar-les, que siguin d'una mida similar. Partiu-les de dalt a baix, procurant no fer malbé la pell. Fregiu-les en oli, i col·loqueu les meitats en una platja aquesta espècie de «closca» amb untada, per anar al forn. Fregiu amb oli carn picada de porc (uns 50 gr. per persona. Aparteu-la de la paella i en el mateix oli, sofregiu-hi dos alls ratllats i una ceba grossa tallada a làmines fines, fins que agafi color. Ajunteu-hi, llavors, quatre tomàquets escaldats i pelats tallats menuts, sal, un xic de pebre, i julivert. Així que està al punt, torneu-hi la picada de porc, i feu donar un tomb a tota la preparació. Si no quedés prou espessa, podeu espessir-la amb una mica de pa ratllat. Ompliu-ne les «closques» de les albergínies, empolsineu-les amb formatge ratllat i passeu-ho uns moments pel forn, a fi que es gratini.

Montserrat Ponsa i Tarrés

## CALÇATS CANAL

Carrer Sant Roc, 21 - Telèfon 870 06 31

GRANOLLERS

# Foto *Battle*

## Revelat de color fet per KODAK

## Atletisme

### Entrenaments de la 1.<sup>a</sup> època

Els sistemes d'entrenament també han variat amb el temps, amb tanta diferència com les marques que s'aconsegueixen, ja que els entrenaments dels primers anys eren molt simples: els corredors, a córrer; si eren corredors de fons, quilòmetres i més quilòmetres, però no amb la intensitat d'ara. Els «esprinters» o ràpids feien gimnàstica, algunes sortides per saber la tècnica i poca cosa més.

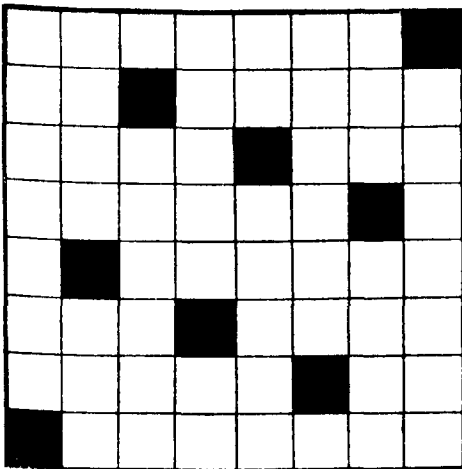
Els homes «de circ», els forçuts o llançadors i els saltimbanquis (una de les marques millors d'abans de la guerra era aconseguida per un home «de circ», en Lluís Altafulla, «l'home ocell», que tenia 7'21 m. amb salt de llargària), havien de practicar més, fer molta gimnàstica, i fer moltes repeticions de cada modalitat per assimilar-ne la tècnica. Si aqueixa era de

salt, practicaven, dels quatre (llargada, triple, alçada i perxa), almenys tres, puix que el salt de perxa era un món a part, i el triple força, força... però molts dels saltadors de llargada compaginaven aquesta amb l'alçada i el triple.

Els forçuts s'adaptaven a les circumstàncies com els saltadors, i feien: pes i disc, això segur; condicionaven la javelina a la soltura o mobilitat de l'espatlla, i el martell era quasi desconegut per difícil i perillós com era... pel públic, si és que n'hi havia. Havien d'aprendre a fer també molta gimnàstica, i la força l'augmentaven a base de fer llançaments sense tirar fort (?), exceptuant els dos o tres tirs últims, per veure on arribaven de lluny.

*Cladellas II*

### Mots encreuats - 48 • Quico



#### HORITZONTALS

1. Pic perillós. — 2. En quin lloc? A la televisió cada dia en continuen un, de llarg. —

3. Anec petit. La vida d'un grec antic. — Acció d'acaptar. Consonant. — 5. L'anterior. Càrrec de paer. — 6. Llum d'excursionistes. Al revés, mono de l'Amèrica del Sud. — 7. un nan castellà. Vocals. — 8. Donis testimoniatge d'una cosa.

#### VERTICALS

1. Bo per a beure. — 2. No n'hi ha cap com ell. — Onada. — 3. Nombre. En Rupérez ho va estar un mes. — 4. L'esquena d'un cavall. Nord-est. — 5. No del tot meu. Semblant a una teia. — 6. Nom masculí. Consonant. — 7. Poema provençal medieval. Quatre. — 8. En Bach les acompanyava de fugues.

#### SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

H.: 1. Malavel. — 2. En. Cobla. — 3. Laca. uaD. — 4. Cràter. A. — 5. I. litneG. — 6. Old. Nife. — 7. Riera. Rr. — 8. asomroF.  
V.: 1. Melcior. — 2. Anar. LIA. — 3. L. Caldes. — 4. acatl. Ro. — 5. Vo. étnaM. — 6. Eburni. R. — 7. Ila. efrO. — 8. adagerF.



**Illa esports**  
**tot per a l'esport**

Generalissim, 165 - Telèfon 870 16 34 - GRANOLLERS

## Agenda

### Cinema

#### ASTORIA

Mundo canibal, mundo salvaje  
Noches pecaminosas de un menor

#### MAJESTIC

La invasión de los ultracuerpos  
El gendarme se casa

#### MUNDIAL

Nacida inocente  
Gran golpe al servicio  
de S M Briánica

#### PRINCIPAL

Jesús de Nazaret (II parte)

### Exposicions

Museu de Granollers  
Peces del Museu

Sala Sant Jordi de la  
Caixa d'Estalvis de Catalunya  
Núria Prats i Aragonès  
Exposició de Tapissos

A B, Galeria d'Art

Sala A  
cinc espais - cinc artistes  
Sala B  
Ibartz

### Futbol

Dissabte, 19

A les 3 - Benjamins

A les 4 - Alevins

Granollers B - Santa Perpètua

A les 5,15

Veterans - Gramanet

Diumenge, 20

A les 10 - Juvenils

Granollers B - Sabadell

A les 11 - Juvenils

Granollers A - La Salle de Girona

### Handbol

Diumenge, 20

A les 11

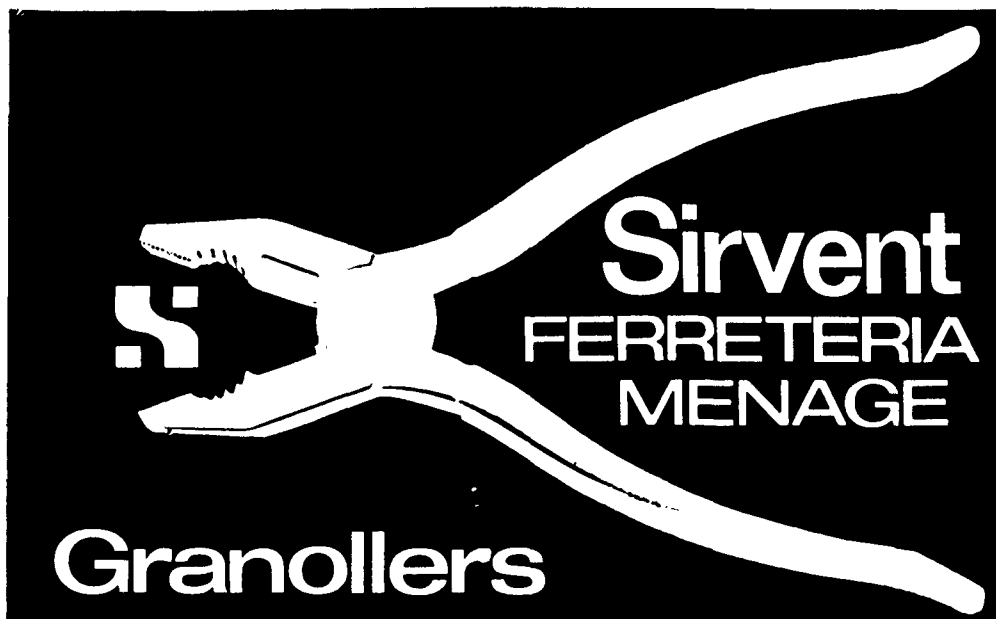
Campionat 1.<sup>a</sup> Categoria Juvenil

Barcelona At. - Granollers

A les 12,15

Divisió d'Honor

Calpisa - Granollers





# Comercial Vila-Vila S. A.

Avda. Victòria, cantonada Carrer Jordi Camp, s/n

Telèfons 870 63 28 - 870 24 37

**GRANOLLERS**